॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तवत्वितरापेक्षयादैवमनुकूलमस्तीत्याह दृष्ट्वेति कुणीन्हस्तविकलान् पक्षहतान्अर्धांगवातादिनानष्टान् आमयाविनोरोगाक्रांतान् अधिकदुःखान्अन्यान्दृष्ट्वास्वयंआत्मानंसुखिनं मन्येतेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ प्रवादेनकलंकेन अपहारिणाजातिभ्रंशकरेण ॥ ४१ ॥ मुख्यंविवेकंचित्तशुद्धिंवा ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ विहाराययथोचितेनयज्ञादिनाविहर्तुंसुनक्षत्रेपुष्यादौ सार्धश्लोकः ॥ ४५ ॥ आसुरेषुमूलाश्लेषादिषु ॥ ४६ ॥ पंडितकःकुत्सितःपंडितः यतोहैतुकः अनारब्धद्रव्यत्वादित्यादिभिर्हेतुभिराकाशादेरपिनित्यत्वसाधनपरः वेदनिंदकःअतोन्यदार्तमितितदनित्यत्वप्रतिपादकस्यवेदस्याप्रामाण्यकर्ता ईक्षाप्रत्यक्षं तमनुप्रवृत्ताईक्षाअन्वीक्षाधूमादिदर्शनेनवन्ह्याद्यनुमानंतत्प्रधानांआन्वीक्षिकींतर्कविद्यांकणभक्षाक्षचरणादिप्रणीतंशास्त्रं निरर्थिकांपुरुषार्थचतुष्टयशून्यांश्रुत्येकगम्य

उत्सहंतेचतेवृत्तिमन्यामप्युपसेवितुं॥ स्वकर्मणातुनियतंभवितव्यंतुतत्तथा ॥ ३७ ॥ नपुल्कसोनचांडालआत्मानंत्यक्तुमिच्छति ॥ तयातुष्टःस्वयायोन्यामायांपश्यस्वयादृशीं॥ ३८ ॥ दृष्ट्वाकुणीन्पक्षहतान्मनुष्यानामयाविनः॥ सुसंपूर्णःस्वयायोन्यालब्ध्वलाभोसिकाश्यप ॥ ३९ ॥ यदिब्राह्मणदेहस्तेनिरातंकोनिरामयः॥ अंगानिचसमग्राणिनचलोकेषुधिक्कृतः॥ ४० ॥ नकेनचित्प्रवादेनसत्येनैवापहारिणा॥ धर्मायोत्तिष्ठविप्रर्षेनात्मानंत्यक्तुमर्हसि॥ ४१ ॥ यदिब्रह्मन्शृणोष्येतच्छ्रद्दधासिचमेवचः॥ वेदोक्तस्यैवधर्मस्यफलंमुख्यमवाप्स्यसि॥४२॥ स्वाध्यायमग्निसंस्कारमप्रमत्तोनुपालय॥ सत्यंदमंचदानंचस्पर्धिष्ठामाचकेनचित्॥ ४३ ॥ येकेचनस्वध्ययनाःप्रामायजनयाजनं॥ कथंतेचानुशोचेयुर्ध्यायेयुर्वाप्यशोभनं॥ ४४॥ इच्छंतस्तेविहारायसुखंमहदवाप्नुयुः॥ उतजाताःसुनक्षत्रेसुतिथौसुमुहूर्तजाः॥ यज्ञदानप्रजेहायांयतंतेशक्तिपूर्वकं॥ ४५ ॥ नक्षत्रेष्वासुरेष्वन्येदुस्तिथौदुर्मुहूर्तजाः॥ संपतंत्यासुरींयोनिंयज्ञप्रसववर्जिताः॥ ॥ ४६ ॥ अहमासंपंडितकोहैतुकोवेदनिंदकः॥आन्वीक्षिकींतर्कविद्यामनुरक्तोनिरर्थिकां॥४७॥ हेतुवादान्प्रवदितावक्तासंसत्सुहेतुमत्॥आक्रोष्टाचाभिवक्ताचब्रह्मवाक्येषुचद्विजान्॥ ४८ ॥ नास्तिकःसर्वशंकीचमूर्खःपंडितमानिकः ॥ तस्येयंफलनिर्वृत्तिःशृगालत्वंममद्विज ॥ ४९ ॥ अपिजातुतथातस्मादहोरात्रशतैरपि॥ यदहंमानुषींयोनिंशृगालःप्राप्नुयांपुनः॥ ५० ॥

स्यवस्तुतत्त्वस्यनिर्णयानुपयोगिनीं ॥ ४७ ॥ प्रवदिताप्रकर्षेणवदिताश्रुतेरनुमानाविरोधेनैवप्रामाण्यंनस्वतंइतिवदिता ननुनास्तिकान्प्रत्येतद्वक्तुंयुक्तंयुक्तिबलेनैववेदाप्रामाण्यवादिनांतेषांनिरसनीयत्वादिति नायंदोषइत्यतआह संसत्सुसमीचीनेषुसाधुष्वपिहेतुमदेववक्तानश्रुतिमत् आक्रोष्टापरुषवाक् अभिवक्ताअभिक्रम्यवक्ता ब्रह्मवाक्येषुवेदवाक्येषुविचार्यमाणेषु ॥ ४८ ॥ नास्तिकःवेदप्रामाण्यनिंदकः सर्वशंकीस्वर्गादिष्टादिसद्भावेपिशंकावान् स्वभाववादेनचाभितआकृष्यमाणोऽनवस्थितइत्यर्थः कुतर्कमनादृत्यवेदमार्गेएवत्वयास्थातव्यमितिभावः ॥ ४९ ॥ ममतुएतदत्यंतंप्रार्थ्यमित्याह अपीति तस्मात्हीनयोनिदात्पापान्मुक्तइतिशेषः ॥ ५० ॥

Digitized by Google